

DOMONKOS ISTVÁN VERSEI

T H E A

sokáig nem volt miért testemre
dőlvé kaparászni a követ
maradni egyre dült súlya körül
heverni langyosan az úrtól
s mást várni mint ami jöhet
magammal szennyezni magam Thea sokáig

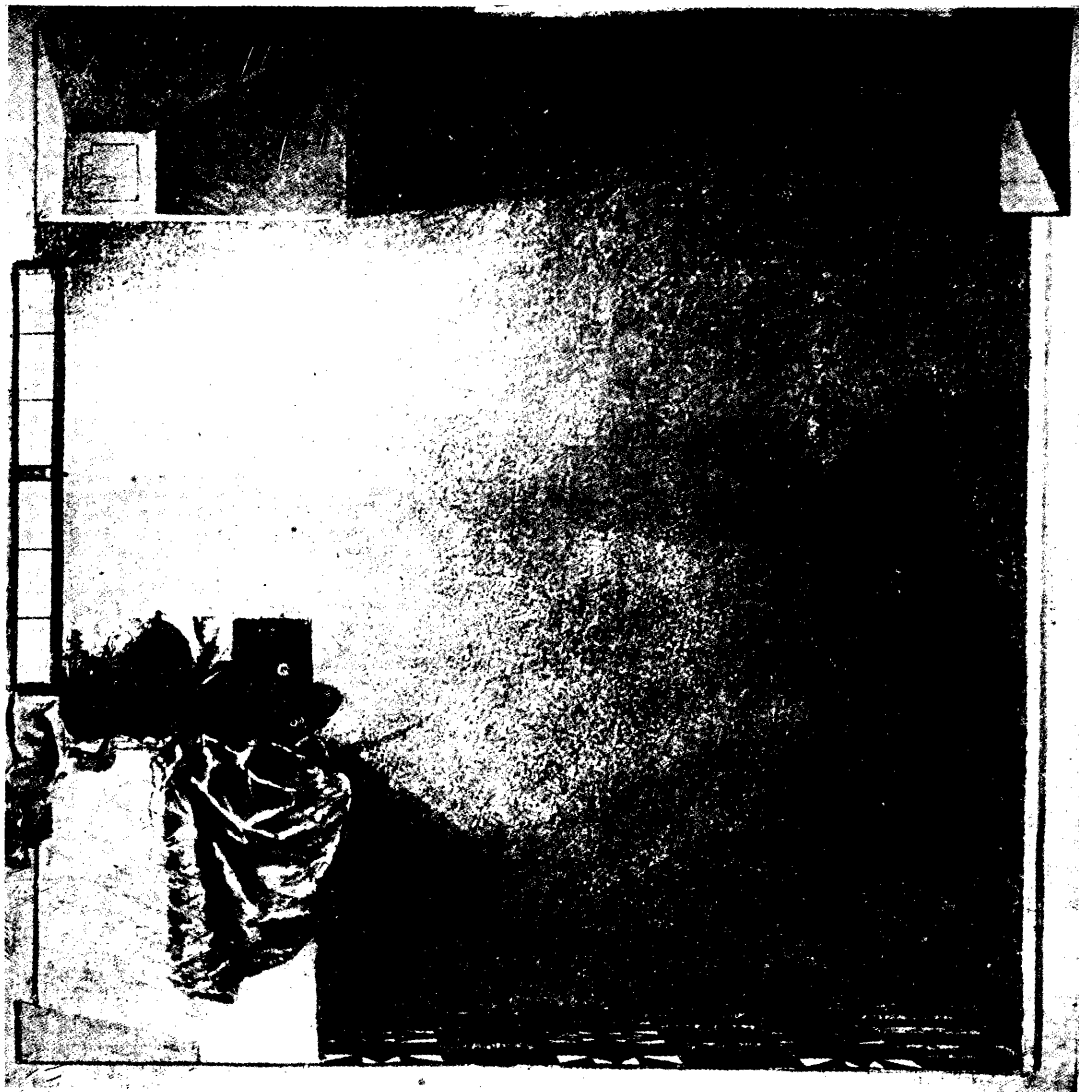
sokáig nem volt miért hinnem
hogy nem a szépség hogy a vérem meleg
hogy csontjaim méltóságos közén
szél verem majd a lány részek helyén
hogy akaratom kihívva a teret
velem majd máshol kereng Thea sokáig

így a szerszám kihullott kezemből
mert valaki kezébe vett
kalapács sújtott homlokomra
s a véső kinnal kitakart
fényt zabáltani míg lassan sötétedett
a magasban mozdulatlan mert nem ismertelek

aztán ledőltem de csak a szépség zuhant
szétszórt a szél s nem voltam magam
alant néha még jönni láttalak
te voltál vagy bennem gondolat suhant
jöttödkor néha még megmozdul egy-két kavics
mert rég feledte Thea hogy testemhez tartozik

mondom arcod a mély még néha felveti
s tudom hogy csontjaid méltóságos közén
szél verem már a lány részek helyén
hogy akaratod kihívva a teret
veled már máshol kereng
míg fény lóg a szélben s kiáltás hajnalig

sokáig nem volt miért testemre
dőlvé kaparászni a követ
maradni egyre dült súlya körül

LEONID ŠEJKA

négyszögű szoba

heverni langyosan az úrtól
s mást várni mint ami jöhet
magammal szennyezni magam Thea sokáig

mondom dadogok
s velem a meleg hasú
kavicsok
mondom arcod a mély
még néha felveti
mondom megmozdulok
mert kimondani
a szelet sziklát s vizet
már nem birom

CSODA ÉS SIRÁLY

Gombot varrt kabátjára
miközben beesteledett
végre megszűnt sikoltozni
a sok ócska sirály is
ablakunk alatt
végre írhatok
„csak a szél fűtt
a víz felett
s egy-két szikla
előrébb tolta
nyálkás hasát
nyálkás hasát
ezt azonban
látni nem lehetett”
jó lenne megkerülni
az élet nagy kérdéseit
ezúttal
arról írni amiről
másképpen írnak
hallgatni arról
ami létezik
s ami nem
minek rejtőzzem tovább
ma vérzése első napján
vele se csinálhatok csodát
fő az hogy csend legyen
hogy ne lármázzon
a sok ócska sirály
se fölöttünk
se alattunk
se szikla
ne tolja előrébb
nyálkás hasát a szélben
vele se csinálhatok
csodát
mint régen

A HALÁLNAK KESERŰ
RIZSPOR SZAGA VOLT

a rendőrfelügyelő mérte a falakat
a halott körül
harminchat köbméter volt a szoba térfogata
„sok is meg kevés is”
a rendőrorvos a halott mellett ült
a szőnyegen és azt mondta: halott!
s a fényképésznek is akadt egyszerre munkája
még egy ember volt jelen
de az a tárgyakat kémlelte aprólékosan
türelmesen
áhítatosan szinte
púpos volt és alacsonyabb
lehet hogy merő véletlenségből
ő mondta kisvártatva szemét lehunyva
„természetes halál”
mire a kutyát kivezették s a felügyelő
cigarettára gyújtott
ő mondta amaz a függőnyt behúзва
„keserű rizspor szaga van”
valaki a halott adataival bajlódott
de abbahagyta
mert léptek hallatszottak a folyosón

M A N D A R I N

Barátainnak

sikerült tehát látom
amint mandarint nyelsz egészben
éppen
s utána elszólod magad
bóbiskolsz
míg az átlókat kihúzzák
nagyhúr közben W. C.-re szalad
a kicsi meg púderba nyomja orrát
felijedsz
alig változott valami
a nevek csupán
bólogatsz
azt mondod
„igen igen
hatalmas kétségkívül”
de már máshol tartanak
azt mondod
„egyezem, teljes egészében”
s lenyeled ismét a mandarint
mire valaki vetkőzni kezd
nyomás alatt
kishúr meg lemezt cserélve
maszkján igazít a tükörben